יפעת מידע תקשורתי דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166

26.26x33.22	32	עמוד 2	מעריב - כותרת	13/03/2012	31202332-6
מועצה אזורית חוף אשקלון - 64221					

"חוליות השיגור משכללות את דרכי הפעולה". שוטר בוחן נזקים בחנות בגדים שנפגעה מדקטה במרכז אשדוד, אתמול // צילום: אדי ישראל

מקווים לשקט

בתום 4 ימים של אש בלי הפסקה, דיווחו הפלסטינים לקראת חצות על רגיעה שהושגה בין הצדדים בתיווך מצרי ■ בצה"ל מבהירים: רק אם בעזה ינצרו את האש, נחדול מהתקיפות ■ מניין הרקטות שבר שיא וחצה את קו ה־200

אחיקם משה דוד
וחנן גרינברג

יותר מ־200 רקטות ופצצות מרגמה בארבעה ימים של עימות – זהו המאזן הלא נתפס של ההסלמה האחרונה בדרום. המשמעות: אזעקה שמפרה את שגרת החיים בעשרות היישובים שבטווח הרקטות מדי חצי שעה בממוצע זורעת בהלה ומאיימת על למעלה ממיליון תושבים. גם בצה"ל מודים: הסבב הנוכחי שובר שיא שלילי במספר השיגורים מרצועת עזה לעבר ישראל, הן בתדירות הירי והן בהיקפו. עם זאת, אמש הסתמנה הפסקת אש בין הצדדים, ובצה"ל ציינו כי מבחנה יהיה הבוקר.

השוואה בין סבבי הטילים האחרונים שידע הדרום מדברת בעד עצמה: בהסלמה האחרונה באפריל אשתקד, שהחלה בעקבות ירי טיל הנ"ט על אוטובוס התלמידים בנחל עוז ונמשכה ארבעה ימים, נורו לעבר ישראל 69 רקטות. הסבב הבא, לאחר הפיגוע בכביש 12 באורגוסט האחרון, נמשך כבר חמישה ימים ונורו בו 155 רקטות. חודשיים אחר כך שבו תושבי הדרום למקלטים, כשארגוני הטרור ממטירים עליהם 45 רקטות במשך יומיים. בסך הכל מדובר בכ־260 טילים – נתון שצפוי להישבר הערב, חמישה ימים בלבד מאז חוסל בעזה מזכ"ל ארגון ועדות ההתנגדות. עד אתמול נרשמו 153 שיגורים לעבר שטח ישראל ו־53 רקטות נוספות יורטו בהצלחה על ידי "כיפת ברזל". לשם השוואה: במבצע "עופרת יצוקה" ב־2009, שהתנהל הן מהאוויר והן מהקרקע, נורו 255 רקטות לעבר שטח ישראל במשך שלושה שבועות.

הג'יהאד רוצה ניצחון

גורמים צבאיים מסבירים כי למרות המכות הקשות המונחות על ארגוני הטרור הפלסטיניים, ובעיקר על הג'יהאד האיסלאמי שנטל את המושכות, ממשיכים הפעילים לייצר כמות אש גדולה במיוחד. הסיבות מגוונות: ראשית, ההערכה היא שהארגונים מנסים לרשום פגיעה משמעותית בישראל שתהווה את "תמונת הניצחון" שלהם בטרם יסתיים הסבב הנוכחי. אלא שבניגוד לפעמים קודמות, מערכת "כיפת ברזל" רושמת יירוטים מרשימים בשיעור הצלחה של 85 אחוז, וישראל מסתמנת כמי שמצליחה להשיב את ההרתעה – ולמנוע מהטרור לרשום הישגים.

גם הרוח הגבית לה זוכה הג'יהאד האיסלאמי ביומיים האחרונים מטהרן מביא, לדעת גורמי צבא, לזינוק בכמות השיגורים – בעקבות הלחץ האיראני על ארגון החסות שלו, הממומן על ידו, להביא לפגיעות משמעותיות בעורף הישראלי.

הבדל נוסף שמציינים בחיל האוויר מהסבבים הקודמים נעוץ באיכות החוליות המשגרות. מטוסי החיל אולי פוגעים בהן שוב ושוב, אך הירי לא נפסק. "החוליות הולכות ומשכללות את דרכי הפעולה שלהן וזמן החשיפה שלהן הולך ומשתפר", מסביר גורם בחיל, "ומצדנו נדרש כאן שיתוף פעולה הדוק בין מודיעין חיל אוויר ופיקוד הדרום כדי להגיע לכל אחת מהחוליות האלה בזמן אמת, לפני השיגור".

מנגד, בפן ההתקפי, מגלה הפעם צה"ל איפוק מסוים. עשרה יעדים הותקפו אתמול ברצועה, ובהם שלוש חוליות ותשעה מחסני נשק, ובסך הכל הופגזו מהאוויר מאז תחילת הסבב הנוכחי כ־35 יעדי טרור.

כיפה חדשה לאשדוד

הרקטה שפגעה במרכז אשדוד אתמול (**ראו מסגרת**), ונבעה מהחמצה של סוללת "כיפת ברזל" שמגנה על העיר,

עפר שלח

מי יישבר ראשון

בימים הארוכים של הלחימה ברצועת הביטחון נהגו לדבר על "כללי משחק" עם חיזבאללה. צמד המילים הזה היה שנוא במיוחד על מפקדי צה"ל משתי סיבות: ראשית, השתמע ממנו שצה"ל החזק נגרר למצב שוויוני עם ארגון קטן ביחס אליו; שנית, כללי המשחק עצמם, כפי שהוגדרו בפועל על ידי חיזבאללה, קבעו שהאוכלוסייה בגליל תהיה מחוץ לתחום כל עוד צה"ל אינו רושם הצלחות גדולות מדי ונמנע מפעולות מסוימות. המפקדים חרקו שיניים, אבל נאלצו לחיות עם שתי המילים הלא אהובות האלה, מחשש שנצטרך לבחור בין שתי אפשרויות רעות – קטיושות בצפון או שקיעה מחדש בבוץ הלבנוני.

הדיבור על "כללי משחק" קשה עוד יותר כשמדובר בג'יהאד האיסלאמי. בלבנון היינו כובשים, בעזה אנחנו אמנם מחזיקים בעניבת החנק, אבל יצאנו מהשטח לפני יותר משש שנים. כלפי חיזבאללה, שלרוב נהג כארגון גרילה, היה כבוד מסוים; כלפי הג'יהאד, שאינו מתעמת עם הצבא אלא רק יורה על אזרחים, אין שום כבוד.

וברצועת הביטחון כללי המשחק אכן נשמרו לפרקי זמן ארוכים יחסית לעימות שהוא צבאי באופיו. לפיכך לא תמצאו בצמרת הישראלית ולו אדם אחד שיהיה מוכן לדבר על גיבוש כללים, לא פורמליים כמובן אבל מובנים היטב, שיאפשרו לסיים את הלחימה הנוכחית ולהימנע אולי מסיבובים נוספים. בוודאי לא כשאת תפקידה של ממשלת לבנון, כגורם הריבוני לכאורה בשטח אבל זה שאינו לוקח שום אחריות, ממלא עכשיו חמאס.

> בצבא הביעו חשש שמא "ניגרר לפעולה לא רצויה". אם אנחנו לא רוצים בה כי היא לא טובה לישראל, לא יכול להיות שביצועה ייקבע על ידי התוצאות של מערכת היירוט

הבעיה היא שבהיעדר כללים פשוט אי אפשר לדעת איך לסיים. בסערת הימים האחרונים כבר נשכח כמעט שהאש כולה הוצתה בעקבות חיסולו של זוהיר אל־קייסי בסוף השבוע, במטרה מוצהרת לשבש פיגוע גדול שכבר יצא לדרך. אין לנו מושג איפה עומד הפיגוע הזה ואם מהלכו אכן שובש או רק נעצר עד שתירגע הרצועה. מכיוון שמה שקרה מאותו רגע ואילך אינו אלא תגובות ותגובות נגד, ידי שהורג בצד אחד ותודה לאל ול"כיפת ברזל" לא גבה קורבנות אצלנו, אין לאף אחד מהצדדים שום הישג שיאפשר לו להגיד "די". ומכיוון שלנו וגם להם יש קיבעון הרתעה, למרות עשרות שנים שהוכיחו שאין בכלל דבר כזה, אף אחד לא רוצה להצטייר כמי שהרים ידיים קודם.

זה מצב בעייתי כי בינתיים חייהם של מיליון איש משובשים, ורק בנס לא נהרגו עד כה אזרחים. הציבור הישראלי כבר הוכיח במקרים רבים, מימי הפיגועים עד מלחמת לבנון השנייה, שהוא מוכן לקורבן כזה, אבל כשהוא מוקרב בלי שום מטרה והישג – חוץ ממספרי הרוגים בצד השני שלא אומרים כלום לאף אחד (ובצדם מחיר של נפגעים חפים מפשע והאיום התמידי של טעות שתכפיל אותו פי כמה) – התסכול גדל עוד יותר. ותסכול הוא יועץ מדיני וביטחוני רע מאוד.

לכן שמענו ביממה האחרונה את הדברים הכמעט לא לוגיים של שרים ואנשי צבא, שהביעו חשש שמא "ניגרר לפעולה שאנחנו לא רוצים אותה". אם אנחנו לא רוצים אותה כי היא לא טובה לישראל, לא יכול להיות שביצועה ייקבע על ידי התוצאות של מערכת היירוט או המקרה הסטטיסטי של הימצאות אנשים סמוך למקום הנפילה. אם מחליטים שיש תועלת במבצע נרחב יותר, כדאי לצאת אליו כבר עכשיו; אם אין בו תועלת, ועושה רושם שלדעת כל הקברניטים אין, כל יום שעובר בלי שנגדיר לעצמנו כללים, אפילו מול אויב מאוס כמו הג'יהאד, רק מגדיל את האפשרות שנמצא את עצמנו במקום שאף אחד לא רוצה להיות בו. וגם אם הסיבוב הנוכחי ייגמר בקרוב, כדאי שבצמרת יתחילו לנסח, בשקט־בשקט, כללים כאלה לפעם הבאה, שאין לאיש ספק שתבוא.